

ærede Regerings Side under Forhandlingerne med Udlandet, naar det drejer sig om vore Eksportartikler, og det er et ufravigeligt Krav, at der ikke maa lægges den danske Eksport Hindringer i Vejen hverken fra Fagforeningernes eller fra anden Side. Det er fuld Arbejdsfrihed, Frihed for vort Erhvervsliv, vi trænger til. Hvis man vil gaa de Veje, jeg her har nævnt, er det min Overbevisning, at saa vil man fra Erhvervslivets Side, ikke mindst i det danske Landbrug, spytte i Næverne og tage om muligt endnu bedre fat og søge at overvinde Vanskelighederne.

Det, jeg her har nævnt, er det, man kan kræve af Regering og Rigsdag. Det er en Indsats, der betyder noget, men jeg har ikke noget Indtryk af ved at undersøge Finanslovsforslaget, at der i nogen som helst Maade er taget Hensyn til de store økonomiske Vanskeligheder, vi finder os i. Det er en Nødvendighed at komme nedad med Udgifterne. Det kunde maaske synes at være haardt at kræve dette, men det er nu en Gang de Veje og de Midler, der maa anvendes, og det er efter min Mening den eneste væsentlige Indsats, som kan gøres fra Regeringens og Rigsdagens Side. Vi kan jo ikke begynde paa fra Statens Side at opretholde Erhvervene, i hvert Fald slet ikke Landets bærende Erhverv, det danske Landbrug. Overfor det er Statens Forsorg en Umulighed, og derfor maa man gaa de Veje, som det er muligt at gaa, nemlig gaa til Nedsættelse af Udgifterne.

Jeg vil slutte med at sige, at saafremt ikke den høje Regering og det Flertal, der slutter sig om denne — hvis den i dette Øjeblik endnu har et Flertal —, forstaar Tidens Alvor og handler derefter, tror jeg ikke, at den Tid vil være fjern, da man ude i det danske Erhvervsliv og det danske Samfund vil kræve et nyt Flertal og en ny Regering, der bedre er i Stand til at varetage Landets virkelige Interesser, er i Stand til at tage Konsekvensen af Kronestigningen paa en saadan Maade, at Udgifterne bringes i Overensstemmelse med Befolkningens økonomiske Bæreevne.

Jeg tror, at Tiden er inde til at tage Skeen i en anden Haand. Det værste, der kan ske, er en Forarmning af vort Erhvervsliv. Har vi været med under Højkonjunkturerne til at hæve Statens Udgifter i Form af social Lovgivning, i Form af forøgede Lønninger o. s. v., maa vi ogsaa, naar Indtægterne i Erhvervslivet gaar ned, tage Konsekvensen deraf og

bringe Udgifterne ned i Overensstemmelse med den Bæreevne, Befolkningen har. Det er de Krav, der maa stilles i dette Øjeblik, og det er til syvende og sidst i hele Samfundets Interesse, at det gaar den Vej, Regeringen kan jo godt gøre Forsøg paa at opretholde Lønninger og Udgifter, som ligger langt over den øvrige Verdens Udgifter og Lønninger, opretholde en Produktionsudgift, der ligger langt over det, der gør det muligt for dansk Erhvervsliv at klare sig i Konkurrencen med Udlandet, men jeg tror, de gør dem, som de mener at tjene, en daarlig Tjeneste. Det vil være i fælles Interesse, at Udgifter og Indtægter bliver bragt i Overensstemmelse med hinanden paa et saadant Niveau, at Befolkningen er i Stand til at bære den Byrde der er lagt paa den, og har vi bragt Udgifterne under Højkonjunkturen opetter, saa maa det ogsaa være en Pligt nu at bringe Udgifterne nedefter. Det er i det danske Samfunds Interesse, og det er nødvendigt, at det sker, og at det sker snart.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. N. P. Nielsen har Ordet for en kort Bemærkning.

N. P. Nielsen: Det ærede Medlem Hr. Aksel Jensen gjorde sig til Talsmand for en anden Fordeling af Udgifterne i Amdsraadskredsene og anførte her særlig Forholdene i Københavns Amdsraadskreds. De Tal, det ærede Medlem anførte, maa være Tallene fra en Periode, hvor vi havde en ganske anden Skattelovgivning, end vi nu har, og den vil i særlig Grad komme til at gøre sig gældende i Københavns Amdsraadskreds, hvor han anførte Forholdene i Gentofte og i Ledøje, to Kommuner af vidt forskellig Art. I Københavns Amdsraadskreds vil i Fremtiden Forholdet blive dette, at Skatterne paa Landejendommene bliver betydeligt mindre, end de var under den gamle Skattelovgivning. Det er ganske afgjort, ligesom at det i en lang Aarrække har været saadan, at Ejendomsskylden i Københavns Amdsraadskreds var langt lavere end i andre Amdsraadskredse i Landet. Jeg synes, det ærede Medlem i Stedet for at slaa til Lyd for en Forandring af dette Forhold, skulde afvente Virkningen af den Skattelov, der blev gennemført i Fjor, og som nu kommer til at virke, i de forskellige Amdsraadskredse og særlig i Københavns Amdsraadskreds, hvor den vil betyde en Lettelse for Landejendommene, i særlig Grad de større Landejendomme.